

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. 2. 2026 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Šťastného a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a JUDr. Tomáše Uldricha, v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], **narozeného** [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], vedené pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, o odvolání státního zástupce proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 12. 2025, č.j. 7 T 58/2025-56,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu se k odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušuje, a to v celém výroku o uloženém trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že:

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] **v** [REDACTED], **trvale bytem** [REDACTED],
se při nezměněném výroku o vině přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nedotčen,

odsuzuje

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 16 (šestnácti) měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 12. 2025, č.j. 7 T 58/2025 – 56, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným jednáním spočívajícím v tom, že

v úmyslu nerespektovat § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, dne 12. 7. 2025 nejméně kolem 11.50 hodin v ulici [REDAKCE], ve směru k ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], řídil osobní automobil tovární značky Peugeot 407, registrační značky [REDAKCE], následně byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky, Oddělení hlídkové služby, kdy při provedeném orientačním testu DrugWipe 5SP byla zjištěna přítomnost jedné delta-9-tetrahydrokanabinolu a rovněž metamfetaminu v jeho těle, v rámci odebraného krevního séra byla zjištěna hodnota metamfetaminu 171 ng/ml, přičemž ovlivnění metamfetaminem jej činilo k řízení motorového vozidla nezpůsobilým,

právně kvalifikovaným jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Za spáchaný přečin mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 210 hodin, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 16 měsíců a konečně mu byla uložena povinnost podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy.

2. Proti tomuto rozsudku si podal v zákonné lhůtě řádně a včas odvolání státní zástupce.
3. Své odvolání směřoval v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu. Namítl, že se obžalovaný projednávaného přečinu dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Při pohledu do opisu z evidence rejstříku trestů je zjišťováno, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně odsuzován za přečiny nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, v jednom případě dokonce za uvedený trestný čin v kvalifikované skutkové podstatě (odst. 2). Obžalovaný tedy v minulosti vykonával trest za velmi závažnou trestnou činnost drogového charakteru, proto soud rozhodující o jeho podmíněném propuštění zvolil i nejdelší možnou zkušební dobu a dohled probačního úředníka spolu s přiměřenými omezeními a povinnostmi. Obžalovaný však zjevně nedbal toho, když již v první polovině zkušební doby se dopustil dalšího trestného činu, a to nyní projednávaného přečinu dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. U hlavního líčení nenabídl žádný skutečně relevantní důvod, proč pervitin v danou chvíli užil. Je také patrné, že v daném případě není přítomna žádná skutečnost, která by vedla k tomu, že by snad obžalovaný jednal za okolností, které by jakkoli připomínaly okolnost vylučující protiprávnost. Jak sám obžalovaný uvedl, řídil auto v denních hodinách, tedy za plného provozu, řídil v rámci města [REDAKCE] z místa výkonu zaměstnání do místa bydliště na [REDAKCE]. V jeho prospěch lze hodnotit kladnou zprávu PMS, ze které vyplynulo, že v rámci dohledu spolupracuje a plní nastavené podmínky.
4. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a sám obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 8 měsíců, pro jehož výkon by byl zařazen do věznice s ostrahou a znovu zopakoval uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel.
5. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který odvoláním napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady

vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

6. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal krajský soud k odvolání státního zástupce napadený rozsudek v celém rozsahu, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.
7. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení. Procesně řádným způsobem pak provedl veškeré dostupné důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností v rozsahu nutném pro své rozhodnutí. Poté prvostupňový soud důkazy náležitě vyhodnotil a vyhověl tak povinností uloženým mu ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu.
8. Ze strany státního zástupce je rozporován výrok o trestu. Dle jeho názoru se jedná o trest nepřiměřeně mírný, poukázal přitom především na trestní minulost obžalovaného.
9. Z obsahu spisu je zřejmé, že obžalovaný byl v minulosti již pětkrát soudně trestán. Ve čtyřech případech se jednalo o trestnou činnost dle § 283 tr. zákoníku (z toho jedenkrát dle dříve platného trestního zákona § 187), a jedenkrát byl již trestán pro totožnou trestnou činnost jako v této trestní věci (§ 274 tr. zákoníku). Naposledy byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen Okresním soudem v Českých Budějovicích dne 11. 1. 2023 pod sp.zn. [REDAKCE], kdy byl uznán vinným zločinem dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 24 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Je také nepochybné, že z uvedeného výkonu trestu odnětí svobody byl podmíněně propuštěn rozhodnutím Okresního soudu v Příbrami ze dne 31. 7. 2024, sp.zn. [REDAKCE] se zároveň stanovenou zkušební dobou podmíněného propuštění v trvání pěti let a stanoveným dohledem probačního úředníka. Ze zpráv PMS České Budějovice je zřejmé, že je velmi kladně hodnocena jeho spolupráce s probační a mediační službou, vzorně si plní své povinnosti v rámci dohledu, byl již 12x testován na přítomnost drog v těle, vždy s negativním výsledkem. Sám přiznává problémy s alkoholem. K osobě obžalovaného bylo ještě zjištěno, že nebyl doposud přestupkově postihován, v evidenční kartě řidiče má již jedenáct záznamů, naposledy v roce 2024 za překročení rychlosti v obci.
10. V této souvislosti krajskému soudu nezbyvá než konstatovat a souhlasit s námitkami státního zástupce, že obžalovanému byla dána mimořádná šance, aby prokázal své polepšení, že dokáže žít v souladu se všemi pravidly. Byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, byla mu k tomu stanovena maximální zkušební doba. Podmínky současně stanoveného dohledu obžalovaný sice plnil řádně, nicméně podmínky podmíněného propuštění zásadním způsobem porušil. Uvedl se požitím návykové látky (pervitinu) do stavu vylučujícím způsobilost řídit motorové vozidlo. Nebyl tak způsobilý řídit, přesto tak učinil, dokonce v běžném provozu na území krajského města v [REDAKCE]. Zjištěné porušení podmínek podmíněného propuštění je tak mimořádně závažné, že není možné uzavřít, že postačuje jako náprava uložení alternativního trestu. Obžalovaný se v rámci podmíněného propuštění měl vyvarovat i spáchání přestupku, natož spáchání úmyslného trestného činu. S ohledem na výše uvedené, vzhledem k osobě obžalovaného je nepochybné, že uložením jiného trestu než trestu přímo spojeného s odnětím svobody, by zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaný vedl řádný život. Soud znovu opakuje, že obžalovaný dostal mimořádnou šanci, tohoto dobrodíní či benevolence soudního orgánu si nevážil a dopustil se znovu úmyslného trestného činu.
11. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu k odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušil, a to v celém výroku o uložení trestu. Poté znovu rozhodl tak, že obžalovaného při nezměněném výroku o vině přečinem ohrožení

pod vlivem návykové látky podle 274 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nedotčen odsoudil podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl zopakován trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 16 měsíců. Je nepochybné, že jiný druh trestu by u obžalovaného nevedl k nápravě, aby začal vést již řádný život. Délka zvoleného trestu je dostatečná, aby si obžalovaný uvědomil závažnosti situace, odpovídá jeho osobě, přihlédnuto bylo k jeho příkladnému plnění dohledu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. řádu, § 265e odst. 1 tr. řádu).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. řádu).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 12. 2. 2026

JUDr. Jiří Št'astný v.r.
předseda senátu

JUDr. Tomáš Uldrich v.r.
zpracoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová